

ผลของการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์โดยใช้นิทานต่อพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมของเด็กปฐมวัย

Effects of storytelling experience-based activities on moral and ethical behaviors of preschool children

พรรณลักษณ์ สุวรรณ¹ ธนาพูน วงศ์ษา² อนันตพร ป้องแก้ว³ เพชรไพลิน วิโรจน์รัฐจวน⁴

E-mail: pannalak66@gmail.com

โทรศัพท์: 095-3750670

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาพฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรมหลังการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์โดยใช้นิทานเพื่อส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมของเด็กปฐมวัย 2) เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมจริยธรรมก่อนและหลังการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์โดยใช้นิทานส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของเด็กปฐมวัย กลุ่มตัวอย่างคือเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนอนุบาลด่านซ้าย อำเภอด่านซ้าย จังหวัดเลย จำนวน 1 ห้องเรียนรวม 29 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1. นิทานคุณธรรม จำนวน 8 เรื่อง ดังนี้ 1.เรื่อง ตันมีวินัย 2.เรื่อง มหัศจรรย์วันลอยกระทง 3.เรื่อง น้ำใจของข้าวสวย 4.เรื่อง ฉันชอบทำความสะอาด 5.เรื่อง ข้าวสวยเก็บหอม 6.เรื่อง กระต่ายน้อยกตัญญู 7.เรื่อง หัวผักกาดยักษ์ 8.เรื่อง ปุ๊กปุ๊กแสนขยัน ซึ่งผู้จัดทำเครื่องมือสร้างเอง 2. แผนการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์โดยใช้นิทานคุณธรรม จำนวน 8 หน่วย ประกอบไปด้วย หน่วยกลางวัน กลางคืน หน่วยวันลอยกระทง หน่วย ชุมชนของเรา หน่วย รักเมืองไทย หน่วย ถูหนาว หน่วย วันชาติ เศรษฐกิจพอเพียง หน่วย ผักแสนอร่อย หน่วย โลกสวยด้วยสีส้ม 3. แบบทดสอบพฤติกรรมจริยธรรม มีทั้งหมด 8 ด้าน ด้านละ 2 ข้อ

คำสำคัญ: เด็กปฐมวัย ,นิทานคุณธรรม ,พฤติกรรมจริยธรรม

Abstract

The objectives of this research were 1) to develop moral and ethical behaviors after organizing experience-enhancing activities using stories to promote morality; 2) to compare the ethical behaviors before and after the experience-enhancing activities using stories promoting morality and ethics of early childhood children. The sample group was preschool children in kindergarten grade 2/1, semester 2, academic year 2022, Dan Sai Kindergarten School. Dan Sai District, Loei Province, totaling 29 students. The tools used in the research consisted of 1. Eight moral stories as follows: 1. Ton Mee Discipline 2. Miracle of Loi Krathong Day 3. Kindness of Suay Rice 4. I like to clean 5. Stories about steamed rice, saving 6. Stories about grateful little rabbits 7. Stories about giant radish 8. Stories about diligent Puukui 2. Activity plan for enhancing experiences by using moral tales in the amount of 8 units, consisting of day and night units, Loy Krathong Day unit, Our Community unit, Rak Muang Thai unit, Winter unit, National Day unit, Sufficiency Economy unit, Phak Saen unit. Yummy Unit The world is beautiful with colors 3. Ethical Behavior Test There are 8 aspects, 2 items each

Keywords: early childhood children, moral tales , ethical behavior

¹ นักศึกษาในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

² อาจารย์ธนาพูน วงศ์ษา อาจารย์ประจำ สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

³ ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หน่วยงานสังกัด..... จังหวัดเลย (นักวิชาการ/นักวิจัยทั่วไป)

ความเป็นมาของปัญหา

ปัจจุบันประเทศไทยกำลังประสบปัญหาความเสื่อมโทรมทางด้านจริยธรรมจะเห็นได้จากการมีข่าวปล้นจี้ การลักทรัพย์ การฆ่า ปัญหาอาชญากรรมและการคดโกง เป็นต้น ซึ่งทั้งนี้อาจมีสาเหตุมาจากความล้มเหลวในการจัดการเรียนการสอนคุณธรรม จริยธรรม ดังนั้น ในการพัฒนาประเทศ สิ่งที่เป็นปัจจัยสำคัญที่ควรจะต้องได้รับการพัฒนา ก่อน คือ คุณธรรม จริยธรรม “คนในชาติ” เพราะคนในชาติเป็นตัวจักรสำคัญที่จะนำไปสู่การพัฒนาทุกๆ ด้าน การพัฒนาคนจะต้องพัฒนาทุกด้าน ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์จิตใจ สังคมและสติปัญญา โดยเฉพาะทางอารมณ์ทางจิตใจนั้นเป็นสิ่งสำคัญอย่างมาก สมควรได้รับการพัฒนาเป็นอันดับแรก ดังที่ เสถียรพงษ์ วรรณปก (อ้างถึงใน ถวิล อรัญเวศ.๒๕๖๐:๑) ได้กล่าวไว้ว่า การพัฒนาจิตใจจะเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาคน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (อ้างถึงใน พูนศรี จัทรสกุล.๒๕๖๐:๑) กล่าวว่า ช่วงปฐมวัยของเด็กเป็นระยะที่สำคัญยิ่งของชีวิตทั้งนี้เพราะเป็นช่วงที่เหมาะสมต่อการวางรากฐานและเสริมสร้างทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศต่อไป ดังนั้น การปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมในระดับปฐมวัยน่าจะมีความสำคัญยิ่ง จากรายงานการวิจัยของดวงเดือน พันธมนวินและเพ็ญแข ประจันปัจจนิก (อ้างถึงใน โกวิท ประวาลพุกษ์.๒๕๖๑:๑๓๑) พบว่า การพัฒนาทางจริยธรรมของบุคคลเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วก่อนอายุ ๑๓ ปีและพัฒนาถึงจุดคงที่เมื่อถึงวัยรุ่นตอนต้น และคงระดับไว้จนถึงวัยผู้ใหญ่ ช่วงเด็กแรกเกิดจนถึงอายุก่อน ๑๐ ปี เป็นช่วงที่เด็กมีความไวต่อการปลูกฝังและส่งเสริมจริยธรรมและวัฒนธรรมเป็นอย่างยิ่งเพราะเด็กยังเป็น “ไม้อ่อนที่ดัดง่าย” ฉะนั้นการปฏิบัติต่อเด็กอย่างเหมาะสมกับพัฒนาการทางจิตใจของเด็กเล็กและเด็กโตจะเป็นการป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นเมื่อเข้าสู่วัยรุ่นและวัยผู้ใหญ่ได้มาก อนึ่งคุณธรรมพื้นฐานทั้ง ๘ ประการ ซึ่งได้แก่ ขยัน ประหยัด ซื่อสัตย์ มีวินัย สุภาพ สะอาดสามัคคี มีน้ำใจ สามารถนำไปเป็นแนวทางในการปรับพฤติกรรมจริยธรรมของเด็กปฐมวัยให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ซึ่งคุณธรรมแต่ละตัวมีความสำคัญและมีความจำเป็น ต่อการพัฒนาเด็กปฐมวัย คือ เด็กที่มีความขยันตั้งใจทำงานอย่างจริงจังต่อเนื่อง ทำให้กล้าเผชิญอุปสรรคต่างๆ ได้ รู้จักแก้ปัญหาและสามารถทำงานได้สำเร็จทันตามเวลาที่กำหนด รู้จักพึ่งตนเองในการประหยัดสามารถใช้ชีวิตความเป็นอยู่ที่ยเรียบง่าย รู้จักคิดก่อนใช้ คิดก่อนซื้อ รู้จักเก็บออม ใช้ทรัพย์สินอย่างคุ้มค่าอยู่เสมอการปลูกฝังให้เด็กมีความซื่อสัตย์ ส่งผลให้เด็กเป็นผู้ที่มีความประพฤติตรงทั้งต่อหน้าและลับหลัง ตรงต่อเวลา ปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ ฝึกให้เป็นคนที่มีความวินัย ทำให้สามารถปฏิบัติตามเป็นไปตามกฎ ระเบียบของโรงเรียน เช่น รู้จักเข้าแถวรับบริการ แต่งกายถูกต้องตามระเบียบ การที่เด็กใช้คำพูดที่สุภาพ ทำให้เด็กเป็นผู้ที่มีความอ่อนน้อมถ่อมตน ไม่ก้าวร้าว มีมารยาททางตนเหมาะสมตามวัฒนธรรมไทย ทั้งนี้ เด็กต้องรู้จักรักษาความสะอาดร่างกาย ที่อยู่อาศัยและสิ่งแวดล้อมถูกต้องตามสุขลักษณะอยู่เสมอ สร้างความสามัคคีเพื่อให้เด็กรู้จักทำงานร่วมกับผู้อื่น ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่นได้ และการมีน้ำใจ ทำให้เด็กรู้จักแบ่งปัน สละความสุขส่วนตนเพื่อทำประโยชน์แก่ผู้อื่นอาสาช่วยเหลือผู้อื่นได้เหมาะสมกับวัย

ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนและการปลูกฝังจริยธรรมนับว่าเป็นปัญหาที่สำคัญและกำลังได้รับความสนใจจากผู้ที่อยู่ในวงการศึกษาดังที่ ลำไย บัวพิทักษ์ (๒๕๖๐:๓) ได้กล่าวไว้ว่า การเปลี่ยนแปลงของสังคม ลักษณะการดำรงชีวิตที่สลับซับซ้อนขึ้นการบีบคั้นทางเศรษฐกิจ และความยุ่งยากของสภาพแวดล้อมที่ซับซ้อนทำให้บุคคลแสวงหาความสนุกสนานบันเทิง ทำให้บุคคลตกเป็นทาสของสิ่งแวดล้อม ย่อความมีระเบียบทางจิตใจ มีความเห็นแก่ตัว ไม่คิดถึงผลกระทบต่อผู้อื่นทั้งหมดนี้ทำให้การอบรมสั่งสอนจริยธรรมด้วยวิธีการแบบเดิมได้ผลน้อยลงเพราะครูส่วนใหญ่ยังใช้วิธีการสั่งสอน โดยครูสวมบทบาทของผู้มีอำนาจเด็ดขาดที่จะกำหนดว่าควรเรียนอะไร เรียนอย่างไรและครูเองยังประสบปัญหาในการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอน ขาดเทคนิคการสอนใหม่ ๆ และการใช้สื่ออุปกรณ์ การใช้วิธีสอนที่จะพัฒนาจริยธรรมให้ประสบความสำเร็จ สมพงษ์ จิตระดับ (๒๕๖๐:๔๗) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนจริยธรรมในแนวคิดใหม่ซึ่งเป็นบทบาทของครูจากการใช้วิธีการบรรยาย การตักเตือน แนะนำ สั่งสอน ซึ่งบางครั้งก่อให้เกิดความเบื่อหน่ายเคยชิน ไม่น่าสนใจให้ครูจัดการกิจกรรมการสอนประเภทต่าง ๆ ขึ้นแทนเพื่อให้ลักษณะของเนื้อหาทางจริยธรรมง่ายต่อความเข้าใจ นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ทุกขั้นตอนเสริมสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ความสนุกสนานเพลิดเพลินการสร้างกิจกรรมซึ่งเป็นหน้าที่ของครูผู้สอนที่จัดขึ้นมา ซึ่งการจัดการกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรมมีหลายวิธี เช่น การแสดงบทบาทสมมติ การเล่านิทานเล่าเรื่อง การใช้กรณีตัวอย่าง การอภิปรายกลุ่ม การใช้เกม สถานการณ์จำลอง เป็นต้น ครูผู้สอนสามารถนำกิจกรรมเหล่านี้มาใช้ในการสอนอย่างหลากหลายและเหมาะสมขึ้นอยู่กับขั้นตอนและการดำเนินกิจกรรม การพิจารณาตัดสินใจเลือกกิจกรรม ให้ตรงกับความต้องการของผู้เรียนจึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง

การใช้นิทานเป็นอีกวิธีหนึ่งที่นิยมนำมาเป็นสื่อในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม เพราะนิทานเป็นเรื่องที่คนทุกเพศ ทุกวัย มีความต้องการที่จะฟังและอ่าน นอกจากนิทานจะให้ความสนุกสนานเพลิดเพลินแล้ว นิทานแต่ละเรื่องยังแฝงคติสอนใจคุณธรรมจริยธรรม ดังที่ สมหวัง คงประยูร (อ้างถึงใน ลำไย บัวพิทักษ์. ๒๕๖๐:๓) กล่าวว่านิทานเป็นแหล่งศึกษาหาความรู้ทางภาษาศาสตร์และวรรณคดีที่มีคุณค่าทางด้านสังคมวัฒนธรรมให้คิดสอนใจ นอกจากนั้นนิทานเป็นสิ่งที่เด็กสนใจให้ความสนใจเพลิดเพลิน แฝง

คุณธรรมจริยธรรมต่างๆ ให้นักเรียนได้ซึมซับไปโดยไม่รู้ตัว ให้ข้อคิดแนวทางประพฤติปฏิบัติ ปลุกฝัง แฝงคุณธรรมจริยธรรมต่างๆ ให้นักเรียนได้ซึมซับไปโดยไม่รู้ตัว ให้ข้อคิดแนวทางประพฤติปฏิบัติ ปลุกฝังคุณธรรม ซึ่งสอดคล้องกับ บุญชู สนั่นเสียง (อ้างถึงในภทียา กฤษณะพันธ์.๒๕๖๐:๑๒) ที่ได้กล่าวถึงการสอนคุณธรรม จริยธรรม ผ่านทางนิทานว่า ผู้สอนสามารถแทรกความคิดและค่านิยมอันดีงามเข้าไปสู่จิตใจเด็ก ๆ ได้ เพราะนิทานจะสะท้อนให้เห็นคุณและโทษของการกระทำโดยส่งผ่านตัวละครของเรื่อง ทำให้เด็กรู้จักวิเคราะห์ วิจาร์ณและเข้าใจประเด็นที่เขาควรจะได้รับในขณะที่ครูเล่าให้เด็กฟังนั้น ครูกระตุ้นถามให้เด็กคิดตามด้วย ซึ่งสอดคล้องกับสุวิทย์ มูลคำและอรทัย มูลคำ (๒๕๖๑:๗๙) ได้กล่าวว่า การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ด้วยการใช้คำถาม เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาการคิดของผู้เรียนให้มีความสามารถด้านทักษะการคิดอย่างเป็นระบบ จุดเน้น คือ กระตุ้นผู้เรียนให้สามารถคิดและตั้งคำถาม กระตุ้นให้เกิดความสนใจใฝ่รู้ คิดหาคำตอบและความรู้ต่อไปอย่างไม่มีที่สิ้นสุด การใช้คำถามจึงเป็นการกระตุ้นผู้เรียนให้คิดเป็น คิดได้ สามารถนำไปใช้พัฒนาทักษะการคิด อารมณ์และความรู้สึกของผู้เรียนได้อย่างเป็นขั้นตอน

ตามที่กล่าวมานั้น จะเห็นได้ว่า การจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้นิทาน เป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจพฤติกรรมจริยธรรมของเด็กปฐมวัย ๘ ด้าน ดังนี้ ความมีระเบียบวินัย ความซื่อสัตย์ สุจริต ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ความสะอาด การประหยัด ความกตัญญู ความสามัคคีและความขยัน ตลอดจนนำความรู้ที่ได้รับนั้นไปปฏิบัติในชีวิตประจำวัน รวมทั้งการมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาว่าการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์โดยใช้นิทานเพื่อพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม ของเด็กปฐมวัย จะเป็นแนวทางแก่ครูผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาปฐมวัย ความสำคัญของการใช้นิทานเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมจริยธรรมของเด็กปฐมวัยให้มีประสิทธิภาพตามคุณลักษณะที่พึงประสงค์ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.เพื่อพัฒนาพฤติกรรมคุณธรรม จริยธรรมหลังการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์โดยใช้นิทานต่อพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมของเด็กปฐมวัย

2.เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมคุณธรรม จริยธรรมก่อนและหลังการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์โดยใช้นิทานต่อพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมของเด็กปฐมวัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประเภทของการวิจัย วิจัยกึ่งทดลอง

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรที่ใช้ในงานวิจัย

เด็กปฐมวัยนักเรียนชาย – หญิง ที่มีอายุระหว่าง 5-6 ปี ระดับชั้นอนุบาล 2 ภาคเรียนที่ 2 โรงเรียนอนุบาลด่านซ้าย ตำบลด่านซ้าย อำเภอด่านซ้าย จังหวัดเลย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลยเขต 3 จำนวน 110 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง

เด็กปฐมวัยนักเรียนชาย – หญิง ที่มีอายุระหว่าง 5-6 ปี ระดับชั้นอนุบาล 2/1 ภาคเรียนที่ 2 โรงเรียนอนุบาลด่านซ้าย ตำบลด่านซ้าย อำเภอด่านซ้าย จังหวัดเลย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลยเขต 3 จำนวน 29 คน โดยมีขั้นตอนการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

3.1 นิทานคุณธรรม จำนวน 8 เรื่อง ดังนี้ 1.เรื่อง ตันมวินัย 2.เรื่อง มหัทศจรยวันลอยกระทง 3.เรื่อง น้ำใจของข้าวสอย 4.เรื่อง ฉันทชอบทำความสะอาด 5.เรื่อง ข้าวสอยเก็บหอม 6.เรื่อง กระต่ายน้อยกตัญญู 7.เรื่อง หัวผักกาดยักษ์ 8.เรื่อง ปุ๊กปุยแสนขยัน ซึ่งผู้จัดทำเครื่องมือสร้างเอง

3.2 แผนการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์โดยใช้นิทานคุณธรรม จำนวน 8 หน่วย ประกอบไปด้วย หน่วยกลางวัน กลางคืน หน่วยวันลอยกระทง หน่วย ชุมชนของเรา หน่วย รักเมืองไทย หน่วย ถูหนาว หน่วย วันชาติ เศรษฐกิจพอเพียง หน่วย ผักแสนอร่อย หน่วย โลกสวยด้วยสีสน

3.3 แบบทดสอบพฤติกรรมจริยธรรม มีทั้งหมด 8 ด้าน ด้านละ 2 ข้อ

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจะดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

4.1 ปฐมนิเทศเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์การเรียนรู้ โดยใช้นิทานคุณธรรม จริยธรรม ใช้แบบทดสอบพฤติกรรมจริยธรรมทดสอบก่อนเรียน

4.2 วิชาดำเนินการทดลองสอนโดยใช้แผนการจัดประสบการณ์ การเรียนรู้โดยใช้นิทาน จำนวน 8 เรื่อง ใช้สอนทุกวัน ในช่วง กิจกรรมเสริมประสบการณ์ วันละ 20 นาที เป็นเวลา 8 สัปดาห์

4.4 เมื่อผู้วิจัยดำเนินการสอนเสร็จสิ้นในแต่ละแผนการจัดประสบการณ์ ผู้วิจัย สังเกตพฤติกรรมจริยธรรม ทำการสังเกตนักเรียน ระหว่างเวลา 09.10 - 14.30 น. ทุกวัน

4.5 เมื่อเสร็จสิ้นการทดลอง ใช้แบบทดสอบพฤติกรรมจริยธรรมทดสอบหลังเรียน

4.6 รวบรวมข้อมูลจากการใช้แบบทดสอบวัดพฤติกรรมจริยธรรมของนักเรียนนำมาวิเคราะห์ผล

ผลการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาผลการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์โดยใช้นิทานเพื่อพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ของเด็กปฐมวัยเพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมก่อนและหลังการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์โดยใช้นิทานคุณธรรมของเด็กปฐมวัย มีขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

นำแบบทดสอบพฤติกรรมจริยธรรม ที่ทดสอบกับเด็กในกลุ่มตัวอย่างก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ที่ได้รับการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 การศึกษาพฤติกรรมจริยธรรม ที่ได้รับการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์โดยใช้นิทานคุณธรรมของเด็กปฐมวัย ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบพฤติกรรมจริยธรรมของเด็กปฐมวัย ที่ได้จากการทดสอบทั้งก่อนและหลังการจัดกิจกรรมมาวิเคราะห์ความเปลี่ยนแปลง ปรากฏผลดังแสดงในตารางดังนี้

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบพฤติกรรมจริยธรรมก่อนและหลังการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์โดยใช้นิทานคุณธรรม

คะแนนเต็ม	N	\bar{X}	S.D.	\bar{d}	S.D. _d	t
16 คะแนน						
ก่อนการทดลอง	29	12.66	0.77			
				2.79	1.08	13.91*
หลังการทดลอง	29	15.45	0.95			

จากตารางตอนที่ 1 ความแตกต่างของคะแนนความสามารถทั้ง 8 ด้าน จากการทดสอบก่อนและหลังการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์โดยใช้นิทานคุณธรรม จริยธรรม แสดงว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์โดยใช้นิทานเพื่อพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ของเด็กปฐมวัย มีคะแนนเฉลี่ยก่อนการจัดประสบการณ์ 12.66 มีคะแนนเฉลี่ยหลังการจัดประสบการณ์ 15.45 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนการจัดประสบการณ์ที่ 0.77 และหลังการจัดประสบการณ์ที่ 0.95 เมื่อทดสอบค่าสถิติ t พบว่าก่อนและหลังการทดลองมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

อภิปรายผลจากการศึกษาในครั้งนี้มีข้อค้นพบที่น่าสนใจและควรนำมาอภิปรายดังนี้

1. เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์โดยใช้นิทานต่อพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมของเด็กปฐมวัย สามารถพัฒนาพฤติกรรมจริยธรรม ด้านความมีระเบียบวินัย ด้านความซื่อสัตย์สุจริต ด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ด้านความสะอาด ด้านความประหยัดอดออม ด้านความกตัญญู ด้านความสามัคคีและด้านความขยันได้ดี เนื่องจาก แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ทำอย่างเป็นระบบ มีลำดับขั้นตอนตามระยะเวลาที่กำหนด ใช้กระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เปิด

โอกาสให้เด็กได้มีส่วนร่วมในกิจกรรม เช่น แสดงความคิดเห็นหรือสนทนาโต้ตอบกับผู้สอนสาระการเรียนรู้ในแผนการจัดประสบการณ์ มีความเหมาะสม สัมพันธ์กันกับหน่วยการเรียนรู้เป็นประโยชน์กับเด็กโดยตรง โดยยึดหลักการและทฤษฎีจิตวิทยาการเรียนรู้ของเด็ก ปฐมวัยให้สอดคล้องกับพัฒนาการของเด็ก ได้แก่ หน่วยกลางวันกลางคืน หน่วยวันลอยกระทง หน่วยชุมชนของเรา หน่วยรักเมืองไทย อาเซียน หน่วยฤดูหนาว หน่วยวันชาติเศรษฐกิจพอเพียง หน่วยผักแสนอร่อย หน่วยโลกสวยด้วยสีสันทัน โดยได้เลือกใช้ นิทานวันละ 1 เรื่อง ที่มี เนื้อหาสาระสำคัญกับหน่วยการเรียนรู้ และการพัฒนาพฤติกรรมจริยธรรมเพื่อเสริมสร้าง พฤติกรรมจริยธรรมที่ดีงามให้กับเด็ก เป็นการกล่อมเกลานิสัยเด็ก ให้มีความน่ารักการเตรียมประสบการณ์ต่างๆ ให้เด็กจะช่วยให้เด็กมีความพร้อมที่จะเรียนรู้สิ่งต่างๆ ด้วยการให้เด็กได้รับรู้ได้สัมผัสสิ่งนั้นๆ การที่เด็กได้เรียนรู้และการกระทำในสิ่งที่เด็กต้องการด้วยตนเองและได้รับการเสริมแรงอย่างพอดี ใช้สื่อการเรียนรู้ที่เป็นรูปธรรมไปสู่นามธรรม โดยเฉพาะสื่อนิทานจะทำให้เด็กเกิดจินตนาการเห็นภาพคล้ายตามเนื้อหาในนิทานและเกิดความประทับใจมีความสุขที่จะเรียนรู้ต่อไป

2. การที่เด็กปฐมวัยมีพฤติกรรมจริยธรรม ด้านมีความระเบียบวินัย ด้านความซื่อสัตย์สุจริต ด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ด้านความสะอาด ด้านความประหยัดอดออม ด้านความกตัญญู ด้านความสามัคคีและด้านความขยัน หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้นิทานคุณธรรมจริยธรรม มีพฤติกรรมจริยธรรมสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์สืบเนื่องมาจากการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์เรียนรู้ โดยใช้นิทานคุณธรรม จริยธรรมเป็นการจัดประสบการณ์ที่กระตุ้นเร้าให้เด็กเกิดความคิดและได้ใช้เหตุผลอยู่ตลอดเวลา ในการวิจัยครั้งนี้ได้จัดเตรียมนิทานจำนวน 8 เรื่อง ล้วนเป็นนิทานที่มีความหลากหลายของเนื้อหาเดินทางเรื่องเกี่ยวกับคนและสัตว์ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับพฤติกรรม ด้านคุณธรรมจริยธรรม ด้านมีความระเบียบวินัย ด้านความซื่อสัตย์สุจริต ด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ด้านความสะอาด ด้านความประหยัดอดออม ด้านความกตัญญู ด้านความสามัคคีและด้านความขยัน ทำให้เด็กได้มีโอกาสได้รับประสบการณ์ที่หลากหลาย โดยผ่านนิทานที่เป็นสื่อเด็กการจัดประสบการณ์ให้นักเรียนโดยใช้นิทานนำไปสู่ประสบการณ์ที่หลากหลาย ด้านต่างๆ ทำให้เด็กสนใจต้องการอยากรู้ อยากเรียนรู้อะไรจะได้ดี เพราะนิทานเป็นสิ่งที่เด็กต้องการและสนใจอยากรู้ เด็กนักเรียนเล่าให้ผู้สอนเล่าให้ฟังเสมอ นิทานเป็นแหล่งศึกษาหาความรู้ทางภาษา ศาสตร์ และวรรณคดีที่มีคุณค่าทางด้านสังคม วัฒนธรรมให้เด็กสนใจ นอกจากนั้น นิทานเป็นสิ่งที่เด็กสนใจให้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน แต่คุณธรรม – จริยธรรมต่าง ๆ ให้เด็กได้ซึมซับลงไป โดยไม่รู้ตัวให้ข้อคิดแนวทางประพฤติปฏิบัติ ปลูกฝังคุณธรรมจากการสังเกตขณะทำการทดลองผู้วิจัยพบว่า ตั้งแต่วันแรกของการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์โดยใช้นิทานคุณธรรม จริยธรรม เด็กมีความตื่นตัวและให้ความสนใจกับนิทาน นั่งเฝ้าฟัง และความตั้งใจ เด็กบางคนคิดตามและเชื่อมโยงเข้ากับประสบการณ์ของตนเอง โดยพยายามสอดแทรกความเห็นของตนเอง บางครั้งอาจจะนอกเรื่องไปบ้าง ครูจะใช้คำพูดที่จูงใจให้เด็กกลับมาสนใจเนื้อหาในนิทานและดำเนินการเล่านิทานให้เด็กฟังจนจบ โดยสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรมและความคิดอันดีงาม การสอนคุณธรรมจริยธรรมผ่านทางนิทาน ผู้สอนสามารถแทรกความคิดและค่านิยมอันดีงามไปสู่จิตใจเด็กได้ เพราะนิทานจะสะท้อนให้เห็นคุณและโทษจากการกระทำ โดยส่งผ่านตัวละครของเรื่อง ทำให้เด็กรู้จักวิเคราะห์วิจารณ์และเข้าใจประเด็น ที่เขาควรจะได้รับและการนำเสนอ นิทานไปสู่เด็กเป็นสำคัญ บางครั้งนิทานมีเค้าโครงเรื่องและรายละเอียดต่างๆดี แต่การนำเสนอไม่ดีก็ทำให้เด็กสนใจเรื่องนั้นกลายเป็นเรื่องไม่สนุก ไม่น่าสนใจ เด็กไม่สามารถติดตามและเข้าใจนิทานเรื่องนั้น ทำให้การจัดกิจกรรมเกี่ยวกับนิทานให้เด็กสูญเสียไป

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้วิธีการนำเสนอ นิทานโดยใช้นิทานภาพ ประกอบการใช้เสียงหนักเบา ใช้ท่าทางประกอบการเล่า การเล่านิทานผู้เล่าไม่ควรใช้น้ำเสียงราบเรียบ ควรรู้จักทำเสียงให้เข้ากับบรรยากาศของเรื่อง เสียงหนัก เสียงเบา จะทำให้ผู้ฟังเพลิดเพลินไม่เบื่อหน่าย ผู้เล่านิทานควรมีความขยันที่จะฝึกซ้อมเตรียมตัวที่จะหาอุปกรณ์และจัดหาอุปกรณ์ ตลอดจนเตรียมให้พร้อมก่อนที่จะเล่านิทานเพื่อให้งิจกรรมการเล่านิทานได้รับความสนใจจากเด็ก เมื่อเด็กสนใจก็จะตั้งใจฟังนิทานเข้าใจเนื้อหาในนิทานและได้รับประสบการณ์ที่ดีจากคุณธรรม จริยธรรม ที่สอดแทรกในนิทานได้ดี หลังจากเล่านิทานครูกระตุ้นถามคำถามเพื่อให้เด็กค้นหาคำตอบ จะยิ่งทำให้เด็กพัฒนาความสามารถในการคิดเพิ่มขึ้นได้คำถามจะสามารถกระตุ้นความคิดสร้างสรรค์ ความคิดวิเคราะห์ และทำให้เด็กปฐมวัยมีความสามารถ ในการแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันสูงขึ้น

ดังนั้น การจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์โดยใช้นิทานคุณธรรม จริยธรรม จึงมีผลต่อการพัฒนาพฤติกรรมจริยธรรม ด้านมีความระเบียบวินัย ด้านความซื่อสัตย์สุจริต ด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ด้านความสะอาด ด้านความประหยัดอดออม ด้านความกตัญญู

ด้านความสามัคคีและด้านความซื่อสัตย์ ซึ่งคุณสมบัติดังกล่าวมีความสำคัญยิ่งและสมควรได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพราะผู้ที่มีพฤติกรรมจริยธรรมดังกล่าว จะนำไปสู่การพัฒนาตนเองสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ตลอดจนมีส่วนร่วมที่จะทำประโยชน์ให้กับสังคมและพัฒนาประเทศชาติได้ต่อไป

สรุปผลการวิจัย

ผลจากการศึกษาพฤติกรรมจริยธรรมของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์โดยใช้นิทานต่อพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมของเด็กปฐมวัย สรุปผลได้ว่าหลังจากเด็กปฐมวัยได้รับการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์โดยใช้นิทานต่อพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมของเด็กปฐมวัย ปรากฏว่าเด็กปฐมวัยมีพฤติกรรมจริยธรรม สูงกว่าก่อนการจัดประสบการณ์ แสดงให้เห็นว่าเด็กส่วนใหญ่มีความสนใจในการฟังนิทาน สามารถสนทนาโต้ตอบ แสดงความคิดเห็นจากนิทานที่ฟัง ตอบคำถามได้อย่างคล่องแคล่วมั่นใจในตนเอง กระตือรือร้นที่จะเข้าร่วมกิจกรรมและกล้าแสดงออกได้เหมาะสมกับวัย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การพัฒนาพฤติกรรมจริยธรรมโดยการจัดกิจกรรมเล่านิทาน ครูผู้สอนสามารถสอดแทรกจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องการให้เด็กได้เรียนรู้ลงไปในนิทานได้ทุกครั้ง โดยปรับเนื้อหาของนิทานได้ตามความเหมาะสม
2. การพัฒนาพฤติกรรมจริยธรรมของเด็กปฐมวัยโดยใช้นิทาน ควรเลือกใช้นิทานที่แปลกใหม่เพราะถ้าเป็นนิทานเรื่องที่เคยฟังมาแล้ว เด็กจะยึดเนื้อเรื่องนั้นๆ ไม่เกิดความคิดใหม่ๆ
3. การพัฒนาพฤติกรรมจริยธรรม ควรจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เด็กเกิดการซึมซับและมีความคงทน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยการใช้นิทานคุณธรรม จริยธรรม เพื่อพัฒนาพฤติกรรมจริยธรรมของนักเรียนในระดับชั้นอื่นๆ
2. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเทคนิคและวิธีการสอนหรือสื่อ ในลักษณะอื่นๆ ที่ใช้พัฒนาพฤติกรรมจริยธรรมของเด็กปฐมวัย
3. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความคงทนของพฤติกรรมของเด็กปฐมวัย เมื่อได้รับการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้นิทานคุณธรรม จริยธรรม

เอกสารอ้างอิง

- เกริก ยूनพันธ์. (2561). การเล่านิทาน. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- โกวิท ประมวลพฤษ. (2561). หน่วยที่ 2 การพัฒนาการของเด็กกับการสอนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย. ในเอกสารการสอนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย. (หน้า 47-48,171). นนทบุรี : สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- กรมการศาสนา,กระทรวงศึกษาธิการ. (2561). คุณธรรมและจริยธรรมหลักการและวิธีการพัฒนา. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ศาสนา
- กรมวิชาการ,กระทรวงศึกษาธิการ. (2561). แผนการสอนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย. กรุงเทพมหานคร: ครูสภา
- กรมวิชาการ. (2560). หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560. กรุงเทพมหานคร : กระทรวงศึกษาธิการ
- กุลยา ตันติผลาชีวะ. (2560). การเล่านิทาน. วารสารการศึกษาปฐมวัย. (หน้า 10-19).
- ดวงเดือน พันธุมนาวินและเพ็ญแข ประจันปัจจนิก. (2560). จริยธรรมเยาวชนไทยรายงานการวิจัย ฉบับที่ 21 (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ถวิล อรัญเวศ. (2560). การนำพุทธวิถีในการสอนมาใช้สอนจริยศึกษาในระดับประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ธีระพร อวรรณโณ. (2561). การเสริมสร้างลักษณะนิสัยเด็กปฐมวัย. สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- พนัส หันนาคินทร์. (2561). การสอนค่านิยมและจริยธรรม. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์พิชเนศ
- พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์. (2562). ทฤษฎีจิตวิทยาพัฒนาการ. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พูนศรี จันทสกุล. (2560). การใช้หนังสือการ์ตูนประกอบการสอนกิจกรรมในวงกลม เพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญาของนักเรียนชั้นอนุบาล. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ภทิตา กฤษณะพันธ์. (2560). ผลของการใช้กิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมที่มีต่อการลดพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กปฐมวัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต. นนทบุรี :มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ยุท ไกรวรรณ. (2562). การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัย. กรุงเทพมหานคร : แม็กจำกัด
- รวิวรรณ รังสิยาพันธ์. (2562). นิทานและละครหุ่นสำหรับเด็ก. สุราษฎร์ธานี ฝ่ายผลิตเอกสารตำรา : วิทยาลัยครูสุราษฎร์ธานี.
- ลำไย บัวพิทักษ์. (2560). การใช้นิทานพื้นบ้านอีสานในการจัดกิจกรรมส่งเสริมจริยธรรม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านกุดหลังและโรงเรียนบ้านโนนโพธิ์จังหวัดชัยภูมิ. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สมพงษ์ จิตระดับ. (2560). เอกสารประกอบการสอนวิชาพฤติกรรมการสอนระดับประถมศึกษา. กระบวนการสอนจริยศึกษา. ภาควิชาประถมศึกษา : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิทย์ มูลคำและอรทัย มูลคำ. (2561). 21 วิธีการเรียนรู้ : เพื่อพัฒนากระบวนการคิด. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ภาพพิมพ์.
- หทัยา สารสิทธิ์. (2562). ผลการใช้ชุดการสอนเพื่อพัฒนาความมีระเบียบวินัย. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- อำไพ กาทอง. (2562). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความมีวินัยในตนเอง. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.